2022. február 15., kedd

P9_TA(2022)0019

Álvaro Amaro mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelem

Az Európai Parlament 2022. február 15-i határozata az Álvaro Amaro mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2021/2082(IMM))

(2022/C 342/27)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az elsőfokon eljáró Guardai Kerületi Bíróság bírája által 2021. április 26-án büntetőeljárással összefüggésben eljuttatott és a plenáris ülésen 2021. június 7-én bejelentett, az Álvaro Amaro mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemre,

— miután eljárási szabályzata 9. cikke (6) bekezdésének megfelelően meghallgatta Álvaro Amarót,

— tekintettel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 8. és 9. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,

— tekintettel az Európai Unió Bírósága által 2008. október 21-én, 2010. március 19-én, 2011. szeptember 6-án, 2013. január 17-én és 2019. december 19-én hozott ítéletekre ([1]),

— tekintettel a Portugál Köztársaság alkotmánya 157. cikkének (2) és (3) bekezdésére, valamint a Portugál Köztársaság parlamentje tagjainak statútumáról szóló, 1993. március 1-jei 7/93. sz. törvény 11. cikkére,

— tekintettel eljárási szabályzata 5. cikkének (2) bekezdésére, 6. cikkének (1) bekezdésére és 9. cikkére,

— tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A9-0017/2022),

A. mivel az elsőfokon eljáró Guardai Kerületi Bíróság bírája kérelmet nyújtott be Álvaro Amaro parlamenti mentelmi jogának felfüggesztése iránt azzal a céllal, hogy büntetőeljárást indíthassanak ellene a feltételezetten 2007 közepe és 2013 közepe között elkövetett, a portugál büntető törvénykönyv 26. cikke, valamint az 1987. július 16-i 34/87. sz. portugál törvény 3. cikkének i) pontja és 11. cikke szerint minősülő és büntetendő, közpénzek hűtlen kezelésével kapcsolatos, politikai tisztséget betöltő személy által elkövetett bűncselekmény miatt;

B. mivel Álvaro Amarót 2005. október 9-én (2009-ben véget érő időszakra) Gouveia polgármesterévé választották, és 2009. október 11-én (2013-ban véget érő időszakra) újraválasztották; mivel polgármesteri minőségében állítólag közösen és más személyekkel összehangoltan eljárva megsértette a költségvetés ellenőrzésére és a közbeszerzésekre vonatkozó szabályokat, valamint a megkülönböztetésmentesség, az átláthatóság és a közpénzek megfelelő kezelésének elvét, ezzel feltételezetten megsértve a közhivatalban betöltött szerepével járó kötelezettségeket azzal a feltételezett szándékkal, hogy előnyökhöz juttassa saját magát és a többi vádlottat; mivel ezenfelül állítólag megsértette a közigazgatási jog szabályait és elveit, különösen a közbeszerzések szabályait és elveit azzal a céllal, hogy jogellenes pénzügyi előnyökre tegyen szert;

C. mivel Álvaro Amarót a 2019. májusi európai parlamenti választásokon európai parlamenti képviselővé választották;

D. mivel a feltételezett cselekmény az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. számú jegyzőkönyv 8. cikke alkalmazásában nem Álvaro Amaro európai parlamenti képviselői feladatának ellátása során kinyilvánított véleményével vagy leadott szavazataival kapcsolatos;

([1]) A Bíróság 2008. október 21-i Marra kontra De Gregorio és Clemente ítélete, C-200/07 és C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; a Törvényszék 2010. március 19-i Gollnisch kontra Európai Parlament ítélete, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; a Bíróság 2011. szeptember 6-i Patriciello ítélete, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; a Törvényszék 2013. január 17-i Gollnisch kontra Parlament ítélete, T-346/11 és T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; a Bíróság 2019. december 19-i Junqueras Vies ítélete, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

2022. február 15., kedd

E. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 9. cikke szerint az Európai Parlament tagjai saját államuk területén az adott állam nemzeti parlamenti képviselőire vonatkozó mentességeket élvezik;

F. mivel a portugál alkotmány 157. cikkének (2) és (3) bekezdése a következőképp rendelkezik:

„2. A portugál Köztársasági Gyűlés tagja a Gyűlés engedélye nélkül nem tehet vallomást és nem lehet gyanúsított. Az utóbbi esetben a Gyűlés az engedélyt köteles megadni, ha határozott jelek utalnak legfeljebb három évig terjedő szabadságvesztésnél súlyosabban büntetendő bűncselekmény szándékos elkövetésére.

3. A Köztársasági Gyűlés egyetlen tagját sem lehet őrizetbe venni, letartóztatni vagy bebörtönözni a Gyűlés engedélye nélkül, kivéve az előző bekezdésben említett mértékű szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmény, valamint bűncselekmény elkövetésén való tettenérés esetén.”;

G. mivel kizárólag a Parlament hatáskörébe tartozik annak eldöntése, hogy egy konkrét esetben felfüggeszti-e a mentelmi jogot vagy sem; mivel a Parlament a mentelmi jog felfüggesztésével kapcsolatos döntése meghozatalánál észszerű módon figyelembe veheti a képviselő álláspontját ([2]); mivel a meghallgatása során Álvaro Amaro kijelentette, hogy nem ellenzi parlamenti mentelmi jogának felfüggesztését;

H. mivel a parlamenti mentelmi jog célja a Parlament és képviselői megóvása a parlamenti megbízatás teljesítése során végzett, és e megbízatástól elválaszthatatlan tevékenységekkel összefüggésben velük szemben kezdeményezett jogi eljárásoktól;

I. mivel az Álvaro Amarónak felrótt cselekményekre európai parlamenti képviselővé való megválasztása előtt került sor;

J. mivel a jelen esetben a Parlament nem talált fumus persecutionisra utaló bizonyítékot, azaz arra utaló tényeket, hogy a szóban forgó bírósági eljárás mögött a képviselő politikai tevékenysége és ezáltal az Európai Parlament hátráltatásának szándéka húzódna meg;

K. mivel egyrészről a Parlamentet nem lehet bírósághoz hasonlítani, másrészről pedig a mentelmi jog felfüggesztésére irányuló eljárásban az érintett képviselő nem tekinthető „vádlottnak” ([3]);

1. úgy határoz, hogy felfüggeszti Álvaro Amaro mentelmi jogát;

2. utasítja elnökét, hogy haladéktalanul továbbítsa ezt a határozatot és illetékes bizottsága jelentését a Portugál Köztársaság illetékes hatóságának és Álvaro Amarónak.

([2]) A Törvényszék 2008. október 15-i ítélete, Mote kontra Európai Parlament, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, 28. pont.
([3]) A Törvényszék 2019. április 30-i Briois kontra Európai Parlament ítélete, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.